

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1878-10-13)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1878-10-13)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 137. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000092.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL CAND. JUR. A. P. WEIS (i

Italien

).

[Braunschweig], 13. Okt. 1878.

Kære Hassan!

Jeg vil dog sende dig et Par Ord, dels til Tak for godt Kammeratskab, dels for at opfordre dig indstændig til, hvis det er muligt, at opholde dig en Dag her paa Hjemrejsen. Endskønt jeg indvendig er ganske mudret af lutter Jernbane-Rumleras og Mangel paa Søvn, har jeg dog havt et Par prægtige Timer i Galleriet — og lover mig et Par til. Jo her er bedre end hos Oppenheim & Hebert! En lille Række Rembrandter! Hm! Lige fra 1631 af, da han er saa ungdommelig ængstelig og saa dydig i sit Forhold til Detaillen, og til hans seneste Tid, da hans Pensel eller Finger med den mest overmodige Frækhed smører alt, alt til Side, som ikke staar i noget ligefremt Forhold til Kunstværdien. Familiebilledet, hvor Moderen faar Blomster af Smaapigerne paa sin Fødselsdag, er for mig meget helligere end de allerfleste »hellige Familier«, og Moderens Hoved vejer det meste op af, hvad Rafael har gjort, og staar fuldkommen paa Højde med den Sixtinske Madonna. Den inderlige Fryd og den dybe Bevidsthed om sin Lykke! Og hvilket straalende Billede, set i nogle Alens Afstand! — En lille læsende Filosof, som har staaet Fadder til en Trediedel af Meissoniers Billeder, foruden alle de Børn, han har havt i den hollandske Kunst selv — stemningsfuld, mærkelig! Og saa dette store venetianske Førsterangs-billede: Adam og Eva (Giorgione?? Palma? Tizian??) fra det allerskønneste Øjeblik i den venetianske Kunst og s. 138saa mærkeligt i den brede, noble Form, den fine Farve og denne forunderlige melankolske Stemning. Maleren har aabenbart tænkt noget paa den djævelske Dialektik, som ligger i, at Alverdens Ulykker skulde plukkes af en Frugt i Paradisets Have. Forresten er her ogsaa en forfærdelig Mængde maleriske Røverhistorier, især hvad italiensk Kunst anbelanger. Den Præst af en Kunsthistoriker, som har døbt alle de Børn og sagt, hvad »Barnet skal hedde«, har ikke været nogen rigtig klog Mand. — Ogsaa er her denne i Farven saa aldeles bedaarende Jan van der Meer og den udmærkede Fortæller og skrækkelige Tegner Victors, og brillante Portrætter af Rubens og Frans Floris, og smaabitte, meget skønne og mærkelige Elsheimere og dejlige Ruysdael'er og en Jan Steen, en Forlovelse!! Det var alligevel rart, jeg kom hertil; men det er rent fatalt, at jeg ikke fik dig med. Den principale Fejl ved det hele er, at Livet er saa kort og Kunsten saa lang, Jeg haaber nu, at din Mave opfører sig anstændig og bestræber sig for i Fortrinlighed at danne sig efter dit Hoved og dit Hjerte. Og dog, hvor skulde den kunne naa saa højt til Vejrs! Det vilde jo give en hel Omkalfatring i Organismen. Nej, lad den blive paa sin lavere Plads, flittig beskæftiget med det materielle Livs Til- og Af-, Ind- og Udførsel! Lad den blot ikke lægge sig efter »Følelser« ligesom Hjertet eller »Anelser« ligesom Hovedet! Lad den lære, at paa sin beskedne Plads er en god Mave Mennesket en ligesaa værdifuld Tjener som —

Dog man kan ogsaa vrøvle for meget. Maden kalder, lokker, vinker min Mave, som jeg dog staar i et meget nærmere Forhold til end til din. Lev vel, til vi ses! Kom hjem med noget godt!

Din hengivne

Jul. Lange.